

VELFÆRDSMINISTERIET

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

THA/ J.nr. 2008-1086

Folketingets Socialudvalg

Dato: 26. februar 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 1. februar 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 148 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 148:

”Ministeren bedes redegøre for årsagen til, at målgruppen for merudgiftsydelsen efter servicelovens § 100 er blevet indsnævret, således at personer med psykiske funktionsnedsættelser, blinde og svagsynede m.v. i praksis har fået vanskeligere ved at blive omfattet af ordningen end tidligere, uden at der sket ændringer af det lovgivningsmæssige grundlag, bekendtgørelse m.v.”

Svar:

Indledningsvis vil jeg gerne understrege, at det ifølge intentionerne bag loven i hver enkelt sag er den samlede vurdering af den nedsatte funktionsevne i forhold til den daglige tilværelse og de deraf affødte behov for kompensati-on for merudgifter, der er afgørende for berettigelsen til merudgiftsydelsen. Det er således ikke en lægelig diagnose, der er afgørende, men derimod den enkeltes muligheder for at klare sig i sin daglige tilværelse.

Dernæst vil jeg gerne slå fast, at det er op til de administrative klageorganer og i sidste ende domstolene på baggrund af lovgivningen og dens intentioner at fastlægge en fortolkningspraksis for tildeling af merudgiftsydelsen.

Mig bekendt foreligger der på nuværende tidspunkt ingen specifikke undersøgelser, der påviser, at persongrupper med bestemte typer af funktionsnedsættelser i praksis har fået vanskeligere ved at blive omfattet af målgruppen for merudgiftsydelsen end tidligere. Men jeg er, hvilket jeg også har tilkendegivet ved flere lejligheder, meget opmærksom på problemstillingen omkring personkredsen for merudgiftsydelsen.

Jeg vil derfor snarest, jf. også min besvarelse af spm. 130 SOU alm. Del, på baggrund af lovens intentioner og senere fortolkningspraksis for tildeling af merudgiftsydelse se nærmere på, om der eventuelt kan være behov for præciseringer i forhold til afgrænsningen af personkredsen.

Karen Jespersen

/ Karin Ingemann